Analize și opinii

George Scarlat: Burghezia comprador stăpânește România

Acum 24 minutes 26 Vizualizari 5 Timp de citire

Junta de la București este exponenta burgheziei comprador, după cum o numea Karl Marx, un filozof german din secolul XIX, celebrat de Uniunea Europeană în 2018, la 200 de ani de la nașterea sa.

“Comprador” este un cuvânt portughez care înseamnă “cumpărător” în limba română și această noțiune a apărut în Macao, un oraș-port din sudul Chinei, care era colonie portugheză.

Comprador erau chinezii care reușiseră să se interpună între casele europene de comerț și piața chineză și activau în toată zona de coastă, la Macao, Hong-Kong, Canton, Șanhai și altele, pe vremea când China era o semicolonie, împărțită de marile puteri europene în sfere de influență.

Termenul de comprador s-a extins și referitor la alte țări, comprador putea fi totodată și un băștinaș din altă semicolonie sau colonie, nu doar chinez, șef peste o casă de comerț a europenilor, deoarece înțelegea limba și obiceiurile albilor și îi putea reprezenta în relația cu băștinașii.

Filozoful german Karl Marx a început să aplice termenul de “burghezie comprador” unor clase sau pături sociale din țările lumii a treia, care îndeplineau rolul de comprador, adică intraseră în relații de subordonare reciproc avantajoase cu metropolele coloniale. Marxiștii, adică adepții filozofului Marx, acuză burghezia comprador că servește intereselor puterilor străine imperialiste și o contrapun tinerelor burghezii naționale,

care se opun imperialismului străin și promovează independența țărilor și teritoriilor din lumea a treia, din colonii și semicolonii.

patronilor români. Dacă erau mici, atunci erau “buticari” sau “sereliști”, iar dacă erau mai măricei erau fie “securiști”, fie “corupți”. Investitorii străini, în schimb, erau prezentați drept purtătorii civilizației și progresului.

Vă mai amintiți de “regii asfaltului” care erau români? Erau niște corupți, bine că au fost înlocuiți de preacinstitele companii străine, care fac km de autostradă în România cu un cost de câteva ori mai mare decât în alte țări. Dacă ai noștri erau “regi”, atunci străinii aceștia preacinstiți ce sunt oare, “președinții asfaltului”?

Și asiguratorii cu capital românesc erau corupți și au fost eliminați cu toții și i-au adus în locul lor pe cei străini preacinstiți, care au transformat RCA în lux, trebuie să îl cumperi în rate ca să poți circula cu mașina.

O forță politică națională poate foarte greu să apară și să se dezvolte în România dominată de burghezia comprador, care este interesată să-și cultive propriile formațiuni politice și în schimb să sufoce orice forță națională.

Un partid ca să își desfășoare activitățile are nevoie de finanțare. Partidele comprador au finanțarea asigurată de la bugetul statului. Pe lângă aceasta, există o întreagă galaxie de site-uri de presă și de ONG-uri care beneficiază de finanțări de la corporații și guverne străine si care susțin cauzele si promovează nobilele idealuri ale polului politic comprador.

Partidele naționale nou apărute nu pot beneficia de finanțări de la buget, nefiind parlamentare. Este un accident sau o minune că AUR a reușit să intre în parlament in 2020 și să beneficieze de finanțări de la buget, urmat apoi de alte două partide suveraniste, după alegerile din 2024.

Desigur că burghezia comprador și corporațiile nu sunt interesate să finanțeze partide și candidați ai forțelor naționale. Burghezia autohtonă, atât cât a mai rămas din ea, este înspăimântată. Oare ce firmă românească ar fi avut curaj să îi sponsorizeze campania lui Călin Georgescu? S-a găsit doar un personaj nonconformist, îmbogățit din criptomonede, care a declarat că nu l-a finanțat pe Georgescu ci din proprie inițiativă a făcut o campanie separată online, pentru că îi spune că îi plăcea omul.

Firmele deținute de burghezia națională se tem și să finanțeze presa sau ONG de orientare națională, pentru că nimeni nu vrea să aibă necazuri.

Partidele mai au nevoie și de membri activi. Dacă un cetățean optează pentru înscrierea într-un partid comprador nu riscă nimic și în plus va avea și oportunități de carieră.

Înscrierea într-un partid de orientare națională este riscantă și prea puțini funcționari ai statului ar avea un asemenea curaj. În sectorul privat, dominat de corporații, există aceeași teamă. Oare ce “assistant manager” de la corporații ar avea curajul să candideze pentru un partid național sau să devină șeful filialei județene a partidului?

Chiar dacă cineva ar avea curajul să se înscrie într-un partid național fără să se teamă de represalii, tot are rețineri, din cauza campaniei generalizate de ură și stigmatizare publică orchestrată de forțele comprador împotriva forțelor naționale.

Ca atare, pe lângă pensionari, studenți sau șomeri, la partidele naționale aderă liberi profesioniști, cum ar fi avocații sau întreprinzători ale căror afaceri nu au legătură cu statul, cum ar fi fermieri, transportatori, patroni de pensiuni, carmangerii, dezvoltatori imobiliari. Această situație are totuși și aspecte pozitive. La AUR sunt

oameni mai liberali în gândire decât cei din PNL, de exemplu, devenit un partid al administrației și al aleșilor locali, deși se minte singur că ar fi “partidul antreprenorilor”, pe care însă același PNL îi distruge.

Forțele naționale mai au un singur aliat și anume poporul român. Dacă chiar se vor mai ține alegeri în mai și acestea nu vor fi doar un simulacru, doar cu participarea candidaților aprobați de Junta de la putere, atunci știți ce aveți de făcut!

Foto: “Accesul interzis câinilor și chinezilor”. Semn de avertizare amplasat la intrarea în Parcul Huangpu din Shanghai, înainte de 1928.

Autor: **George Scarlat**

Despre autor

editor